

فصل دوم

جغرافیای انسانی استان گیلان



تقسیمات سیاسی استان

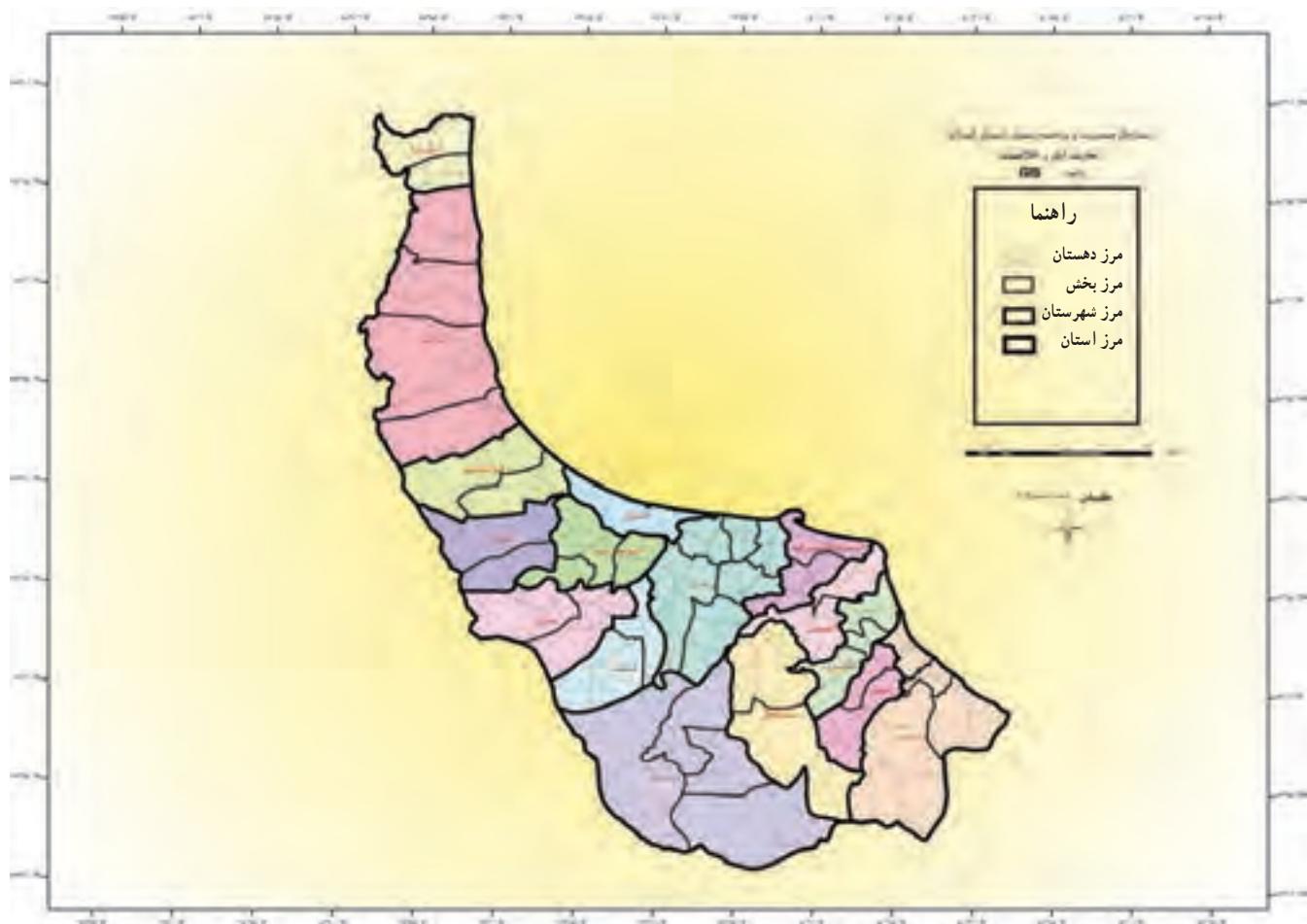


درس ششم

تقسیمات سیاسی استان گیلان چگونه است؟

گیلان از نظر تقسیمات کشوری، تا پایان سال ۱۳۹۰ دارای ۱۶ شهرستان، ۴۳ بخش، ۵۱ شهر، ۱۰۹ دهستان و ۲۹۲۵ روستا بوده است.

شهرستان‌های استان عبارت‌اند از: آستارا، آستانه اشرفیه، املش، بندراترزلی، تالش، رشت، رضوانشهر، رودبار، رودسر، سیاهکل، شفت، صومعه‌سرا، فومن، لنگرود، لاهیجان و ماسال. (شکل ۲-۱)



شکل ۲-۱ نقشه تقسیمات سیاسی استان گیلان



جدول ۱-۲- تقسیمات سیاسی استان گیلان، سال ۱۳۸۵ (برای مطالعه)

شهرستان	مرکز شهرستان	بخش	مرکز بخش	دهستان	مرکز دهستان	شهر
آستارا	آستارا	آستارا	آستارا	حیران	گیلاده	آستارا
				ویرمونی	ویرمونی	
لوندویل	لوندویل	لوندویل	لوندویل	چلوند	چلوند	لوندویل
				لوندویل	لوندویل	
آستانه اشرفیه	آستانه اشرفیه	آستانه اشرفیه	آستانه اشرفیه	چهارده	شیرکوه چهارده	دهشال
				دهشال	دهشال	کیسم
				گورکا	کشل آزادسرا	
				دهگاه	دهگاه	کیاشهر
املش	املش	املش	املش	املش جنوبی	حاجی آباد	املش
				املش شمالی	کهنه گوراب	
رانکوه	رانکوه	رانکوه	رانکوه	سام	ملکوت	رانکوه
				شبخوس لات	رانکوه	
				کجید	کجید	
بندراتزلی	بندراتزلی	بندراتزلی	بندراتزلی	چهارفريضه	کپورچال	بندراتزلی
				ليچارکي حسن رود	ليچارکي حسن رود	
رشت	رشت	رشت	رشت	پسیخان	خشتش مسجد	رشت
				پیر بازار	پیر بازار	
				حومه	دارسازی (ختاجاه)	
				لاکان	لاکان	
خشکبیجار	خشکبیجار	خشکبیجار	خشکبیجار	حاجی یکنده خشکبیجار	حاجی یکنده خشکبیجار	خشکبیجار
				نوشر	نوشر خشکبیجار	
خام	خام	خام	خام	چاپارخانه	چاپارخانه	خام
				چوکام	بالا محله چوکام	
				کته سر	کته سر خام	
سنگر	سنگر	سنگر	سنگر	اسلام آباد	اسلام آباد	سنگر
				سرavan	سرavan	
				ویشکانتک	سنگر	
کوچصفهان	کوچصفهان	کوچصفهان	کوچصفهان	بلسبنہ	بلسبنہ	کوچصفهان
				کنار سریزگ	کنار سریزگ	
				لولمان	لولمان	
لشت نشاء	لشت نشاء	لشت نشاء	لشت نشاء	جیرهندہ لشت نشاء	جیرهندہ	لشت نشاء
				علی آباد زیباکنار	زیباکنار	
				گفشه لشت نشاء	بالا محله گفشه	

بخن‌افیای انسانی استان

شهرستان	مرکز شهرستان	بخش	مرکز بخش	دهستان	مرکز دهستان	شهر
رضاشهر	شنگاور	رضاشهر	مرکزی	خوشابر	شنبگار	رضاشهر
	دارسرا			گل دلاب	دیناچال	
برهسر	بازار دیناچال	برهسر	برهسر	دیناچال	رضاشهر	برهسر
	ارده			بیلاقی ارده	بازار دیناچال	
رستم آباد	رستم آباد	رودبار	مرکزی	رستم آباد جنوبی	رستم آباد	رودبار
	اسکولک			رستم آباد شمالی	اسکولک	
	جمال آباد			کاشتر	جمال آباد	
برهسر	برهسر	برهسر	خورگام	دلفک	خورگام	برهسر
	چهار محل					
تونکابن	شہر بیجار	تونکابن	تونکابن	بلوکات	شہر بیجار	رحمت آباد
	دشموبیل			دشموبیل	دشموبیل	
	رحمت آباد					
جیرنده	جیرنده	جیرنده	جیرنده	جیرنده	جیرنده	عمارلو
	کلیشم					
رودسر	چینی جان	رودسر	مرکزی	چینی جان	چینی جان	رودسر
	رضامحله			رضامحله	رضامحله	
چابکسر	قاسم آباد سفلی	چابکسر	چابکسر	اوشیان	قاسم آباد سفلی	چابکسر
	چای جان			سیاهکلرود	چای جان	
رحم آباد	زیاز	رحم آباد	رحم آباد	اشکور سفلی	زیاز	رحم آباد
	سارم			اشکور علیا و سیار ستاق بیلاق	سارم	
	طول لات			رحم آباد	طول لات	
	شونیل				شونیل	
کلاچای واجارگاه	بی بالان	کلاچای	کلاچای	بی بالان	بی بالان	کلاچای
	ماچان			ماچان	ماچان	
سیاهکل	تو تکی	سیاهکل	مرکزی	تو تکی	تو تکی	سیاهکل
	خرارود			خرارود	خرارود	
	مالفجان			مالفجان	مالفجان	
دیلمان	پر کوه علیا	دیلمان	دیلمان	پر کوه	پر کوه علیا	دیلمان
	دیلمان			دیلمان	دیلمان	



شهرستان	مرکز شهرستان	بخش	مرکز بخش	دهستان	مرکز دهستان	شهر
شفت	جیرده	شفت	مرکزی	جیرده	جیرده	شفت
	ملاسرا			ملاسرا	ملاسرا	
احمدسر گوراب	تصیر محله	احمدسر گوراب	احمدسر گوراب	احمدسر گوراب	احمدسر گوراب	احمدسر گوراب
	چوبر	چوبر				
صومعه سرا	ظاهر گوراب	ظاهر گوراب	صومعه سرا	ضیابر	ضیابر	صومعه سرا
	کسماء	کسماء				
	لیف شاگرد	تولم	مرجل	هندو خاله	هندو خاله	
گوراب زرمیخ	گوراب زرمیخ	گوراب زرمیخ	گوراب زرمیخ	گوراب زرمیخ	گوراب زرمیخ	گوراب زرمیخ
	مرکیه	مرکیه				
فومن	رودپیش	رودپیش	فومن	گشت	گشت	فومن
	گوراب پس	گوراب پس		لولمان	لولمان	
	سیاه هرود	آلیان	بلاماکلوان	سردار جنگل	سردار جنگل	
	بلاماکلوان	سردار جنگل				
هشتپر	چلون نصر	ساحلی جوکندان	هشتپر	طولا رود	طولا رود	هشتپر
	کیش دیبی	کوهستانی تالش				
	اسالم	اسالم	اسالم	خاله سرای پنجاه و هفت	خاله سرای پنجاه و هفت	
حويق	خر جگیل پایین	خر جگیل		حويق	حويق	حويق
	چوبر	چوبر				
	حويق	حويق				
ليسار	خط به سرا	خط به سرا	ليسار	ليسار	كرگان رود	ليسار
	ليسار	ليسار				

بخراfibیای انسانی استان

شهر	مرکز دهستان	دهستان	مرکز بخش	بخش	مرکز شهرستان	شهرستان
لنگرود	چاف پایین	چاف	لنگرود	مرکزی	لنگرود	لنگرود
	دیوشنل	دیوشنل				
	گل سفید	گل سفید				
اطاقور	اطاقور	اطاقور	اطاقور	اطاقور	کومله	کومله
	لات لیل	لات لیل				
سلمان کومله	دریاسر	دریاسر	کومله	مرکزی	لاهیجان	لاهیجان
	مریدان	مریدان				
لاهیجان	آهندان	آهندان	لاهیجان	مرکزی	لاهیجان	لاهیجان
	باز کیاگوراب	باز کیاگوراب				
	بازارسر لنجان	لنجان				
	لیالستان	لیالستان				
	سطل سر	لیل				
رودبنه	رودبنه	رودبنه	رودبنه	رودبنه	ماسال	ماسال
	بالامحله ناصر کیاده	شیرجو پشت				
ماسال	کوچکام	حومه	ماسال	مرکزی	ماسال	ماسال
	تاسکوه	ماسال				
بازار جمعه	بازار جمعه	شاندرمن	بازار جمعه	شاندرمن	ماسال	ماسال
	شیخ نشین	شیخ نشین				

فعالیت ۹

با توجه به شهرستانی که در آن زندگی می کنید نام بخش ها، مرکز بخش ها، دهستان ها و مرکز دهستان ها را در یک جدول تنظیم کنید.



شیوه‌های زندگی در استان درس هفتم



شکل ۲-۲-ب - فعالیت دامداری



شکل ۲-۲-الف - آبخور طبیعی



شکل ۲-۲-ج - چیدن پشم گوسفند توسط دامدار گیلانی

الف) زندگی دامداری در گیلان

نقاط مرتفع گیلان به علت وجود مراتع سرسیز و آبخورهای طبیعی، موقعیت مناسبی را برای فعالیت دامپروری فراهم آورده است. فعالیت دامپروری بیشتر در نواحی کوهستانی و بیلاقی تالش، آستارا، فومن، ماسال، شفت، رودبار، دیلمان سیاهکل و اشکورات رودسر تمرکز دارد. زندگی عشايری - به مفهوم کلی - در گیلان رایج نیست بلکه در غرب استان، فعالیت نیمه کوچ نشینی دیده می شود. دامپروری توسط خانوارهای جنگل نشین و چوپانانی انجام می گیرد که در بخش های کوهستانی دارای خانه ها و کلبه های موقتی و ثابت اند و از راه پرورش دام به ویژه دام های کوچک و تعداد اندکی دام بزرگ زندگی می کنند و در طول سال به طور منظم برای قشلاق و بیلاق جابه جا می شوند.

مogrافیای انسانی استان



شکل ۴—۲—چشم اندازی از سکونتگاه شهری



شکل ۳—۲—خانه‌های با سقف سفالی—اطراف آستان



شکل ۵—۲—کوچ دامداران



ب) زندگی روستایی در گیلان

شکل گیری سکونتگاه‌های روستایی گیلان از شرایط آب و هوایی و امکانات محیطی موجود در منطقه تأثیر بسیار زیادی پذیرفته است. شکل روستاهای در سطح جلگه گیلان از نوع متفرق و پراکنده‌اند.

در پراکندگی روستاهای، گذشته از عامل دسترسی به منابع آب کافی و خاک حاصل خیز، آباد کردن تدریجی اراضی جنگلی و بهزیر کشت بردن آن‌ها به صورت قطعه قطعه مؤثر است و روستائیان معمولاً در زمین‌هایی که آباد می‌کردند، خانه خود را نیز در میان آن می‌ساختند.

در برخی نقاط، هرقدر به دامنه کوه‌ها تزدیک می‌شویم، با توجه به شیب زمین بر تمرکز خانه‌ها افزوده می‌شود و خانه‌های روستایی در فاصله تزدیک‌تری از هم استقرار می‌یابند. در ارتفاعات و نقاط ییلاقی و همچنین، دامنه‌های نیمه‌خشک مشرف بر دره شاهرود، می‌توان روستاهای با خانه‌های متمرکز را نیز مشاهده کرد.



شکل ۶-۲- روستای متمرکز

خانه‌های روستایی گیلان : خانه‌های روستایی گیلان به رغم شباهت‌های ظاهری در همه نقاط از تنوع و گوناگونی زیادی برخوردارند. دلیل این تنوع را می‌توان در اقلیم، مصالح در دسترس و شیوه معيشت و فرهنگ ساکنان نقاط مختلف استان دانست. هر سکونتگاه روستایی شامل خانه و یک یا چندین ساختمان مخصوص انواع فعالیت‌های بهره‌برداری است که به انواع فعالیت‌های کشاورزی اختصاص دارد و همه آن‌ها در محوطه حیاط خانه به صورت پراکنده قرار می‌گیرند که دور تا دور آن را دیواری از درخت و چوب احاطه می‌کند و از آن جمله می‌توان تلمبار (محل پرورش کرم ابریشم)، کُندوج (محل نگهداری برنج)، طوله (محل نگهداری دام)، لانه (مرغدانی) و ... را نام برد.

امروزه، توسعه ارتباطات و وسائل حمل و نقل تغییرات زیادی در کاربرد انواع مواد و مصالح ساختمانی به وجود آورده است؛ از این‌رو، اشکال و مواد و مصالح جدید و متنوع غیربومی جایگزین مصالح و مواد سنتی شده است.

انواع خانه‌های روستایی از نظر پوشش سقف :

- ۱— خانه‌های گالی پوش : بام این خانه‌ها از گالی، یعنی پوشش‌های گیاهی مردابی یا باقی‌مانده برنج (کُلش)، است. در حال حاضر به علت کمبود گیاهان مردابی و کاربرد زیاد چوب و نیز دسترسی آسان به مصالح جدید، این شیوه ساخت تغییر کرده است.
- ۲— خانه‌های لته سر یا لت پوش : در این گونه بناها، از ورقه‌های نازک چوب برای پوشش سقف استفاده می‌شود. این نوع خانه بیشتر در نقاط جنگلی قابل مشاهده است.
- ۳— خانه‌های با بام‌های سفالی : این نوع خانه‌ها در روستاهای شهرستان آستانه و تالش قابل مشاهده است.
- ۴— خانه‌های با بام‌های حلبي یا شيري و اني : در دهه‌های اخیر، به تبعیت از بناهای شهری گسترش یافته و از جمله آثار آن، کاهش شبی سقف خانه‌ها بوده است.
- ۵— خانه‌های با بام مسطح : این خانه‌ها در نقاط بالاتر از حد نهایی جنگل‌ها و ارتفاعات با ویژگی‌های نیمه خشک، جای خود را به بام‌های مسطح با پوشش گلی داده است.



شکل ۷— خانه‌ای با سقف گالی پوش

منابع درآمد روستائیان گیلان کدام‌اند؟: زندگی روستایی در استان ما به فعالیت‌های کشاورزی وابسته است و زراعت و باغداری نقش مهمی دارند.



شکل ۲-۸-الف- خوشی‌های زیبای برنج



شکل ۲-۸-ب- کشت دوم برنج به صورت مکانیزه



شکل ۲-۹- نگهداری غاز در روستا

محصولات زراعی استان گیلان شامل برنج، بادام زمینی، توتون، گندم و جو، بقولات (لوبيا، نخود و عدس)، جالیز، انواع سبزیجات و علوفه است که برنج بیشترین سطح زیرکشت را به خود اختصاص داده است. از محصولات باقی استان، می‌توان چای، زیتون، مرکبات، فندق، درختان توت، از گیل و سایر درختان میوه را نام برد. اراضی زراعی، بیشتر در سطح جلگه و اراضی باگداری، بیشتر در دامنه‌ها و نواحی کوهستانی تمرکز و پراکندگی دارند. قطعات زمین به وسیله درخت، پرچین (رمش) و خندق محصور شده، از اراضی مجاور خود مجزا می‌شوند. مقدار زمین و تنوع فعالیتهای کشاورزی در توان اقتصادی خانوارهای روستایی تأثیر به سزاگی دارد. یکی از ویژگی‌های استان ما این است که برخی نقاط را با محصولات کشاورزی خاصی می‌شناسند. آیا شما می‌توانید چند مورد را نام ببرید؟ فعالیت‌های جنبی دیگر مانند پرورش کرم ابریشم، زنبورداری، صیدماهی و شکار پرنده‌گان نیز در برخی روستاهای رواج دارد. فعالیت‌های کشاورزی در تمام طول سال ادامه نمی‌یابد. زمانی که خارج از فصل کشت است، به آن «بیکاری فصلی» می‌گویند. در این موقع، قسمت عمده نیروی کار روستایی کشت دوم زمین کشاورزی و مشاغل خدماتی می‌تواند به افزایش درآمد روستاییان در هنگام بیکاری فصلی کمک کند.

پ) زندگی شهری در گیلان

سیمای شهرهای استان متأثر از موقعیت جغرافیایی شهر، شرایط آب و هوایی و وضع اقتصادی ساکنان آن است. این سرزمین به علت وجود عوامل مساعد طبیعی یکی از مراکز پیدایش تمدن بوده است. اغلب شهرهای گیلان بیشینه‌ای تاریخی دارند و بیشتر آنها در حال حاضر شکل دگرگون شده و رشد یافته روستاهای کوچک و بزرگ قدیمی‌اند؛ استقرار آنها در کنارهم، تمرکز جمعیتی را به وجود آورده و تحت تأثیر عوامل مساعد طبیعی و موقعیت مناسب جغرافیایی، ارتباطی، فرهنگی و مذهبی، به مرور زمان وسعت و گسترش یافته و به شهر تبدیل شده‌اند.

وجود محلات شهری، از جمله ویژگی‌های شهرهای گیلان است که نامشان را از فعالیت‌ها و کارکردهای گذشته خود پذیرفته‌اند. گسترش فیزیکی شهرها در سال‌های اخیر، بیشتر تحت تأثیر فشار جمعیت در بخش مرکزی شهرها و روند مهاجرت به آن و عمدتاً در اطراف مسیرهای ارتباطی (ورودی و خروجی) متوجه به شهر به وقوع پیوسته است.



شکل ۲-۱۰- نمایی از شهرداری رشت - تأسیس سال ۱۲۸۵

در استان ما، شهرها اغلب به وسیله زمین‌های زراعی و باغ‌ها احاطه شده‌اند و به دنبال گسترش خود، روستاهای اطراف را دربر می‌گیرند.

موقعیت جغرافیایی شهرهای گیلان : بیشتر شهرهای

گیلان در جلگه و نقاط ساحلی شکل یافته‌اند و تعداد اندکی نیز در نواحی کوهستانی استقرار دارند. ارتفاع آنها از سطح دریا، کم و برحی از آنها، پایین‌تر از سطح دریاهای آزاد هستند. بالاترین ارتفاع درین مراکز شهرستان‌ها مربوط به رودبار با ۲۸۰ متر و پایین‌ترین، متعلق به شهر انزلی با ۲۵ متر است.

نقش شهرهای گیلان : از لحاظ نقش و کارکرد، شهرهای گیلان با یکدیگر تفاوت دارند. هر چند بیشتر آنها دارای نقش اداری، خدماتی و تجاری‌اند اما برحی از این نقش‌ها، بارزتر است، برای مثل، نقش مرکزیت اداری - سیاسی در رشت، بندری در انزلی، مذهبی در آستانه اشرفیه، گردشگری در لاهیجان، ارتباطی در آستارا و گذرگاهی در رودبار را می‌توان نام برد.

نقاطی که جدیداً به شهر تبدیل شده‌اند، بیشتر نقش خدماتی برای روستاهای اطراف خود دارند. در سال‌های اخیر، برنامه‌ریزان و مسئولان شهری در سطح استان همواره کوشیده‌اند با حفظ فضاهای طبیعی، آثار تاریخی و فرهنگی و جلب سرمایه‌گذاری در احداث مراکز تفریحی، نقش گردشگری شهرها را تقویت کنند.

تغییر بافت قدیمی، تراکم و شدت ترافیک، کمبود فضای پارکینگ در بخش مرکزی، آب گرفتگی معابر در هنگام بارندگی‌های شدید، تخلیه پساب در رودها، مشکلات مربوط به پسماندها و تخریب عرصه‌های طبیعی اطراف شهرها، از جمله مسائل و مشکلات شهرهای گیلان است.

برای مطالعه



شهر رشت

این شهر به عنوان مرکز استان گیلان در زمینی هموار باشیب کم قرار گرفته است، بخش عمده آن بین دو رود زر جوب و گوهرود قرار دارد و دارای موقعیت مناسب چهارراهی است که راه‌های شمال، جنوب، غرب و شرق استان را به هم پیوند می‌دهد. بر اساس طرح جامع شهری، این شهر به ۲۹ محله تقسیم شده، امور عمرانی و خدماتی آن توسط سه منطقه شهرداری و هشت ناحیه اداره می‌شود. این شهر قدمت دیرینه‌ای دارد و نام قدیمی آن دارالمرز یا دارالامان بوده است. محلات قدیمی شهر رشت اغلب بیانگر پیشینه تاریخی ساکنان آن است. بافت قدیم آن، بخشی از میراث فرهنگی را در خود جای می‌دهد و عبور از این محلات قدیمی با ویژگی‌ها و کارکردهای خاص خود، آداب و رسوم و سنت دوران گذشته را به ذهن تداعی می‌کند. تغییر بافت قدیمی به علت وجود کوچه‌های باریک و بریج و خم از جمله مشکلات قابل توجه این شهر است. البته از سال ۱۳۶۹، اقدامات مؤثری در اصلاح مطلوب بافت قدیمی این شهر انجام گرفته است. از جمله محلات قدیمی رشت می‌توان



شکل ۱۱-۲-نمایی از شهر رشت

ساغر سازان، استادسرا، چمارسرا، روبارتان، دباغیان، خمیران زاهدان، خمیران چهل تن، کوزه گران، چله خانه، پاسکیاب، سرخینده، صیقلان، زرجوب، آتشگاه بیستون، کیاب و سبزه میدان را نام برد.

امام زاده خواهر امام، داناعلی، باغ محشم یا پارک شهر و عمارت کلاه فرنگی و مجموعه بناهای میدان شهرداری از آثار و اماکن دیدنی این شهرند.

بنادر استان

بندر انزلی

- نزدیکی به استان های صنعتی هم جوار و پایتخت
- بهره گیری از توان بخش خصوصی در اداره ترمینال ها و ایجاد فضای رقابتی جهت کاهش نرم تخلیه و بارگیری
 - بهره مندی از نیروهای متخصص آموزش دیده و با سابقه برخورداری از شرایط آب و هوایی معتمد استان گیلان



شکل ۱۲-۲-نقش بندری شهر انزلی

بزرگ ترین و فعال ترین بندر حاشیه جنوبی دریای خزر است که مجهرز به امکانات مدرن تخلیه و بارگیری می باشد و برخورداری از مزیت های زیر، آن را نسبت به سایر بنادر ایرانی و خارجی دریای خزر تمایز نموده است :

- دارای رتبه سوم بین بنادر کشور بعد از امام خمینی و بندر شهید رجایی از لحاظ تناثر تخلیه و بارگیری
- نزدیکی با بنادر آستانه و لارگان در روسیه، ترکمن باشی در ترکمنستان، اکنثو در قزاقستان و باکو آذربایجان
- ارتباط با بازارهای منطقه ای و دسترسی به بازار مصرف بالای ۳۰۰ میلیونی کشورهای تازه استقلال یافته شوروی سابق
- قرار گرفتن در مسیر کریدور ترانزیتی بین المللی شمال - جنوب که این مسیر سه برابر از مسیر فعلی کوتاه تر و ارزان تر می باشد.
- واقع شدن بندر در محدوده منطقه آزاد، و فراهم نمودن تسهیلات و امکانات ویژه برای صاحبان کالا، تجار و سرمایه گذاران
- نزدیکی به فرودگاه بین المللی (۳۵ کیلومتر)
- مسیر دسترسی زمینی مناسب به استان های هم جوار
- نزدیکی به بزرگ ترین ذخایر نفت و گاز دریای خزر
- برخورداری از معافیت مالیاتی
- دسترسی به معادن سرب، روی و آهن و مراکز صنعتی و

بندر آستارا

بندر آستارا در کرانه غربی دریای خزر و در کنار مرز ایران و جمهوری آذربایجان واقع شده است. این شهر هم سطح دریای خزر است و چون از یک طرف به دریا و از طرفی دیگر به جنگل و کوه محدود شده دارای آب و هوای گرم و نسبتاً مرطوب است. این شهر شمالی ترین شهر بندری ایران است.

ارتباط ترانزیت کالا از طریق بندر آستارا بین ترکیه و ارمنستان با کشورهای حوزه دریای خزر از مزایای این بندر است.

مکارهای انسانی استان



این مزیت باعث می‌شود که افزون بر کاهش هزینه و کوتاهی فاصله، کشورهای واسطه را از چند کشور به یک کشور تقلیل داده و باعث سهولت و سرعت عمل در تجارت ترازیت منطقه گردد. از جاذبه‌های گردشگری این بندر می‌توان به تالاب استیل، آثار لاتون، پناهگاه حیات وحش لوند ویل و بازار بزرگ ساحلی آستارا اشاره کرد.



بندر چمخاله
چمخاله، منطقه ساحلی بسیار زیبا و منحصر به فرد در استان گیلان می‌باشد. ساحل آن یکی از زیباترین، مجهرترین و کم خطرترین ساحل‌های موجود در کشور است. این منطقه یکی از مهم‌ترین مناطق صید ماهی در استان گیلان است.



بندر کیاشه
بندر کیاشه، شهری در فاصله ۱۷ کیلومتری آستانه اشرفیه است. سفید رود پس از پشت سرگذاشتن مسیری طولانی سرانجام در محلی به دریای خزر می‌ریزد که به آن بندر کیاشه می‌گویند. ماسه‌ای بودن ساحل بندر کیاشه باعث شده که این ساحل از بهترین مکان‌ها برای شنا به شمار رود. شیلات در بندر کیاشه سابقه‌ای صد و پنجاه ساله دارد و بیشتر اهالی این بندر به صیادی اشتغال دارند.

۱۰ فعالیت

- در شهرستان محل زندگی شما، دامپوری به چه روش‌هایی رواج دارد؟
- چه تغییراتی در سال‌های اخیر در وضعیت مساکن روستایی گیلان به وجود آمده است؟
- محصولات کشاورزی شهرستان محل زندگی خود و روستاهایی که این محصولات در آنجا کشت می‌شود را نام برد و از تبدیل کردن این محصولات به مواد دیگر به صورت سنتی (مثل دوشاب و شکر سیاه و ...) گزارشی تهیه کنید.
- مهم‌ترین مشکل شهری در شهرستان محل زندگی خود را در چه می‌دانید؟ برای حل آن، چه پیشنهادی دارید؟



درس هشتم جمعیت و حرکات آن در استان

پراکندگی جمعیت در استان

جمعیت استان گیلان بر اساس سرشماری آبان ماه ۱۳۹۰، دارای ۲,۴۸۰,۸۷۸ نفر گزارش شده است. از کل جمعیت استان، ۶۰/۳ درصد را شهرنشینان و ۳۹/۷ درصد آنان را روستاییان تشکیل می‌داده‌اند. در صورتی که درصد شهرنشینان در سرشماری ۱۳۷۵ گیلان، ۴۶/۹ درصد بوده است.

از سال ۱۳۶۵، جمعیت روستایی استان گیلان روند کاهشی داشته است که از عوامل آن می‌توان به مهاجرت، تمرکز جمعیت در برخی روستاهای تبدیل آن‌ها به نقاط شهری جدید اشاره کرد.

برای مطالعه



جدول ۲-۲- تعداد جمعیت استان گیلان در سرشماری‌های مختلف، از سال ۱۳۳۵ تا ۱۳۸۵

سال	تعداد جمعیت به نفر	مقدار افزایش نسبت به سرشماری قبلی
آبان ماه ۱۳۳۵	۹۹۹,۸۷۶	—
آبان ماه ۱۳۴۵	۱,۲۹۱,۱۵۹	۲۹۱,۲۸۳
آبان ماه ۱۳۵۵	۱,۵۸۱,۸۷۲	۲۹۰,۷۱۳
مهر ماه ۱۳۶۵	۲,۰۸۱,۰۳۷	۴۹۹,۱۶۵
آبان ماه ۱۳۷۵	۲,۲۴۱,۸۹۶	۱۶۰,۸۵۹
آبان ماه ۱۳۸۵	۲,۴۰۴,۸۶۱	۱۶۲,۹۶۵
آبان ماه ۱۳۹۰	۲,۴۸۰,۸۷۸	۷۶,۰۱۷

جغرافیای انسانی استان

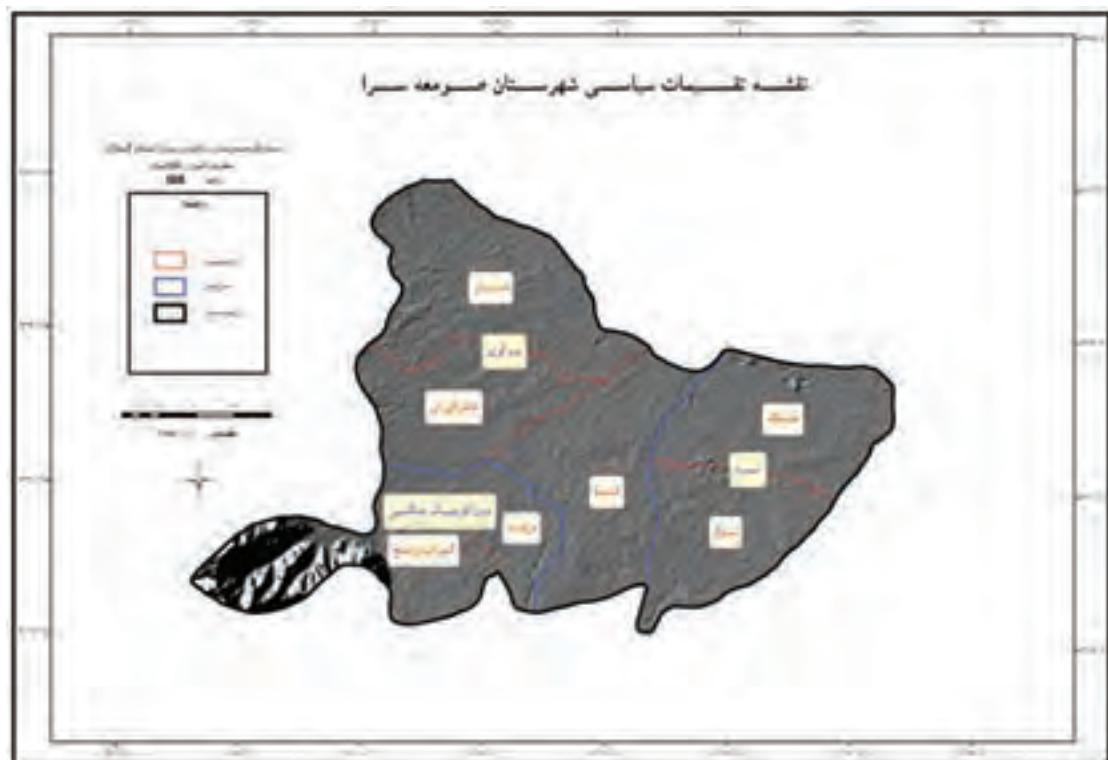
استان گیلان با داشتن تنها ۹٪ درصد از مساحت کل کشور، ۳/۳ درصد از جمعیت کشور را در سال ۱۳۹۰ در خود جای داده است.

تراکم نسبی جمعیت گیلان نسبت به تراکم کل کشور بسیار بالاتر است. تراکم نسبی جمعیت گیلان در سال ۱۳۹۰، ۱۷۷ نفر و در کل کشور ۴۶ نفر در کیلومتر مربع بوده است (جدول ۲-۳).

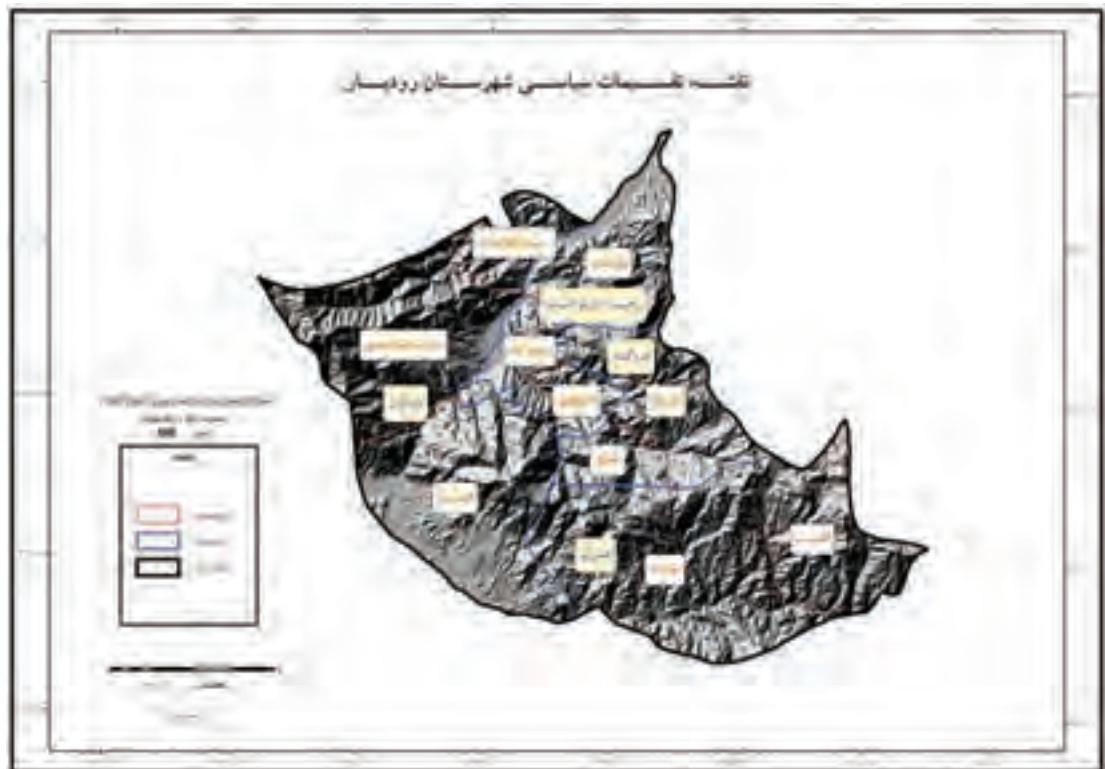
از نظر تراکم نسبی، جمعیت استان گیلان پس از تهران و البرز از همه استان‌های دیگر کشور بیشتر است. آیا می‌دانید علت بالا بودن تراکم نسبی جمعیت در استان گیلان چیست؟ قسمت عمده جمعیت در نواحی جلگه‌ای و نقاط ساحلی متمرکز شده و جلگه‌ مرکزی، جمعیت زیادی را به خود اختصاص داده است؛ برای نمونه، ۳۷ درصد جمعیت فقط در مرکز استان و در شهرستان رشت زندگی می‌کنند و به عکس، نواحی کوهستانی دارای تراکم کمتری است.

در بین شهرستان‌های استان گیلان، تراکم نسبی جمعیت یکسان نیست. شهرستان رشت به علت مرکزیت اداری – سیاسی و تمرکز سازمان‌ها، با ۷۲۲ نفر در کیلومتر مربع بیشترین تراکم و شهرستان‌های رودبار و سیاهکل به علت کوهستانی بودن، با ۴۳ نفر در کیلومتر مربع دارای کمترین تراکم است.

تعداد جمعیت استان در حال حاضر با شرایط و امکانات جغرافیایی و طبیعی و اقتصادی آن مناسب نیست که این امر موجب فشار بر منابع طبیعی موجود و تخریب آن‌ها شده است.



شکل ۱۳-۲-الف - شهرستان جلگه‌ای و نسبتاً پرترکم صومعه سرا



شکل ۱۳-۲-ب - شهرستان کوهستانی و کم تراکم رودبار

برای مطالعه



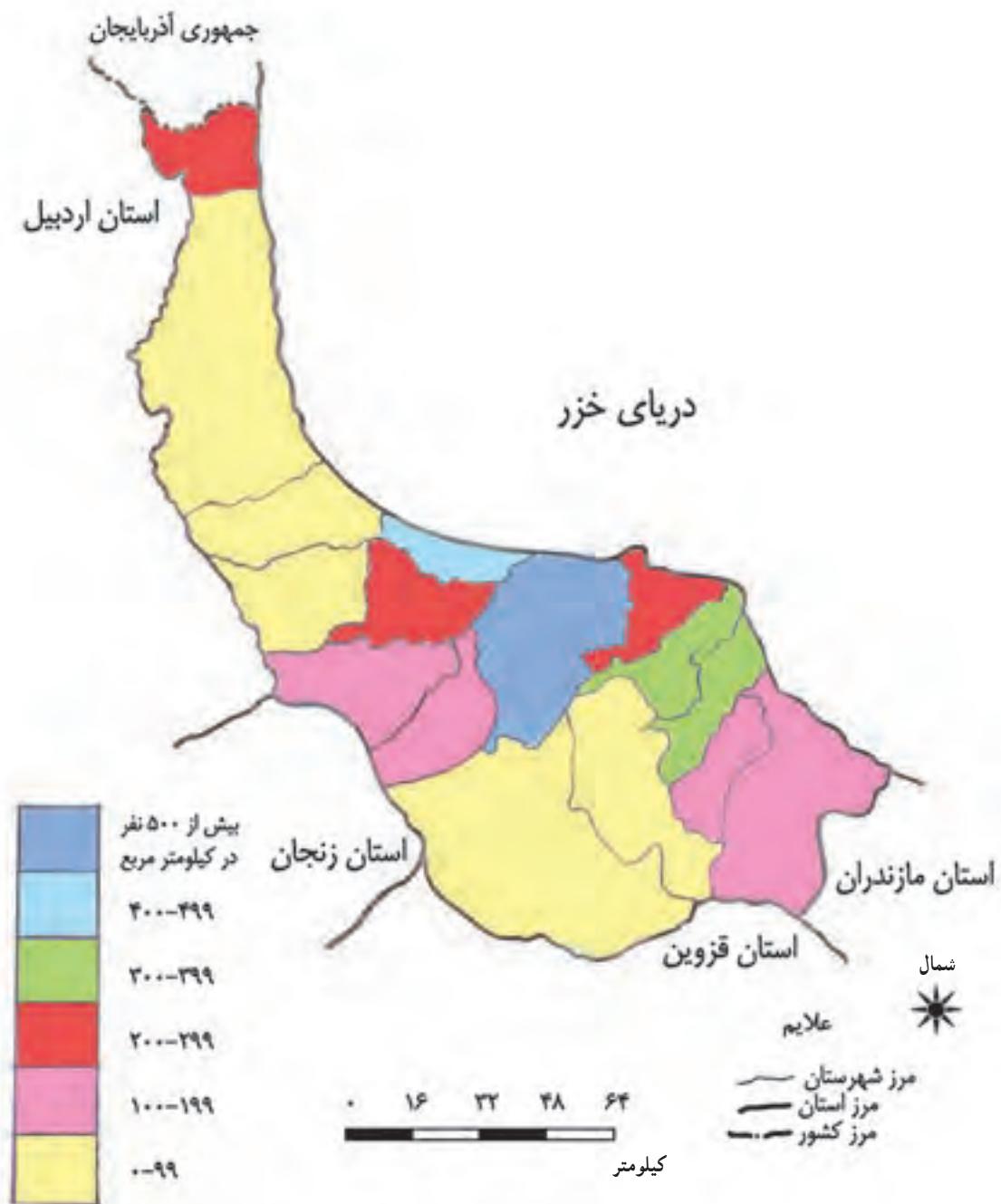
جدول ۲-۳- تراکم نسبی جمعیت گیلان در مقایسه با کل کشور، از سال ۱۳۳۵ تا ۱۳۹۰

ردیف	سال	کشور	تراکم جمعیت نفر به کیلومتر مربع
۱	۱۳۳۵	گیلان	۶۹/۹
۲	۱۳۴۵		۸۷/۱
۳	۱۳۵۵		۱۰۶/۴
۴	۱۳۶۵		۱۴۰/۴
۵	۱۳۷۵		۱۵۲
۶	۱۳۸۵		۱۷۱/۳
۷	۱۳۹۰		۱۷۷



جدول ۴-۲- وسعت، جمعیت، تراکم نسبی و درصد شهرنشینی شهرستان‌های استان گیلان در سال ۱۳۹۰

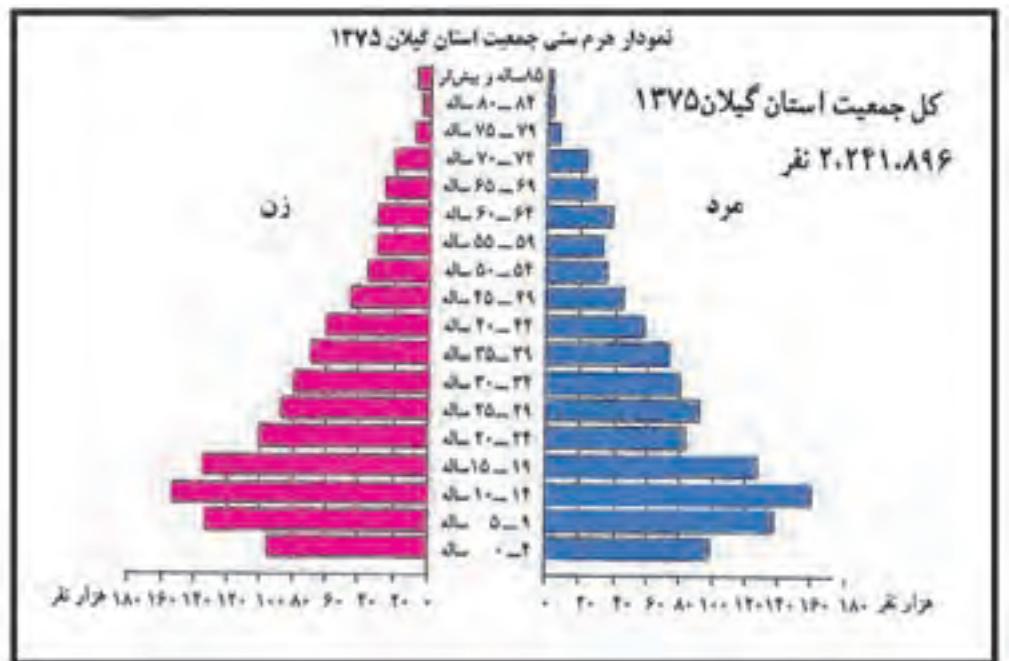
ردیف	نام شهرستان	وسعت شهرستان (کیلومتر مربع)	جمعیت در سال ۱۳۹۰	تراکم نسبی (نفر)	درصد شهرنشینی
۱	آستارا	۴۲۲/۵	۸۶۷۵۷	۲۰۱	۶۸/۱
۲	آستانه اشرفیه	۴۱۲/۸	۱۰۵۵۲۶	۲۵۵	۵۱/۶
۳	املش	۴۱۰	۴۴۲۶۱	۱۰۸	۳۸/۷
۴	بندر اتزلی	۳۰۴/۷	۱۳۸۰۰۴	۴۵۳	۸۴/۵
۵	تالش	۲۱۹۱/۹	۱۸۹۹۳۳	۸۷	۳۹/۷
۶	رشت	۱۲۷۲/۲	۹۱۸۴۴۵	۷۲۲	۷۶
۷	رضاونشهر	۷۸۳/۵	۶۶۹۰۹	۸۵	۳۴/۲
۸	رودبار	۲۳۷۰/۲	۱۰۰۹۴۳	۴۳	۶۲/۳
۹	رودسر	۱۳۳۱/۱	۱۴۴۳۶۶	۱۰۸	۴۸/۳
۱۰	سیاهکل	۱۰۸۸	۴۷۰۹۶	۴۳	۴۲/۱
۱۱	شفت	۵۸۶/۹	۵۸۵۴۳	۱۰۰	۱۵/۱
۱۲	صومعه سرا	۵۷۲/۹	۱۲۷۷۵۷	۲۲۳	۴۰/۷
۱۳	فومن	۷۷۷/۹	۹۳۷۳۷	۱۲۰	۳۳/۲
۱۴	لاهیجان	۴۳۶/۷	۱۶۸۸۲۹	۲۸۷	۵۸
۱۵	لنگرود	۴۲۸	۱۳۷۲۷۲	۲۱۳	۶۷
۱۶	ماسال	۶۲۳	۵۲۴۹۶	۸۳	۳۶/۵



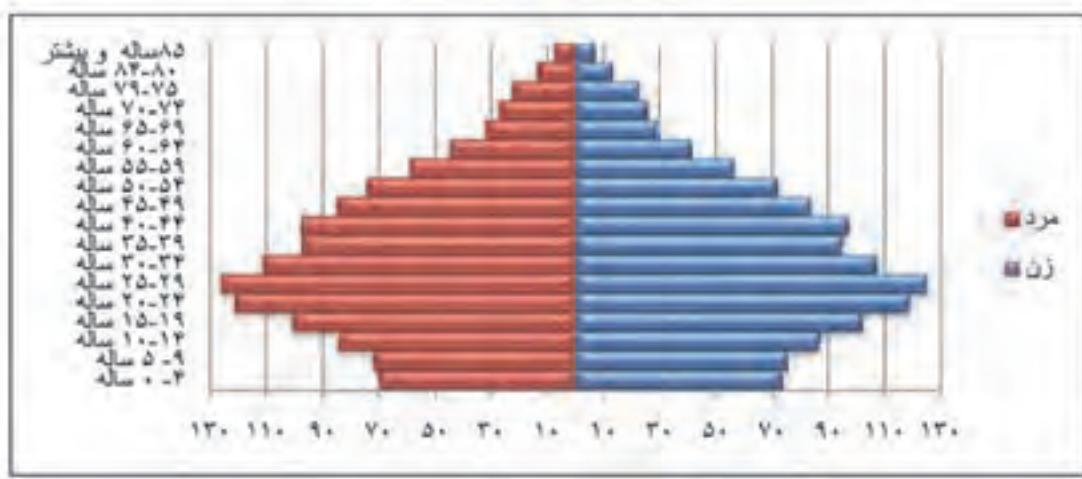
شکل ۱۴-۲- نقشه تراکم نسبی جمعیت استان - سال ۱۳۹۰

- با توجه به نقشه فوق، مناطق پرترکم و کم تراکم جمعیت در استان را به ترتیب نام بیرید.

مogrافیای انسانی استان



هرم سنی استان گیلان سال ۱۳۹۰



شکل ۱۵—نمودارهای هرم سنی جمعیت گیلان در سال‌های ۱۳۷۵ و ۱۳۹۰

دو هرم سنی جمعیت استان را در سال‌های ۱۳۷۵ و ۱۳۹۰ با هم مقایسه کنید. از این مقایسه چه نتایجی می‌گیرید؟



رشد جمعیت

میزان رشد سالیانه جمعیت استان گیلان همواره پایین‌تر از رشد سالیانه کشور بوده است.

در حال حاضر، رشد جمعیت طبق سرشماری ۱۳۹۰ در این استان ۰/۶ درصد بوده است که نسبت به سرشماری ۱۳۸۵، ۰/۱ درصد کاهش داشته است.

برای مطالعه



جدول ۲—۵— مقایسه نرخ رشد جمعیت استان گیلان با کل کشور در سال‌های ۱۳۳۵—۱۳۹۰

سال	نرخ رشد استان (درصد)	نرخ رشد کشور (درصد)
۱۳۳۵—۱۳۴۵	۰/۵۸	۲/۱۳
۱۳۴۵—۱۳۵۵	۰/۰۵	۲/۷۱
۱۳۵۵—۱۳۶۵	۰/۰۷۸	۲/۹۱
۱۳۶۵—۱۳۷۵	۰/۰۷۴	۱/۹۶
۱۳۷۵—۱۳۸۵	۰/۰۷۰	۱/۶
۱۳۸۵—۱۳۹۰	۰/۰۶۰	۱/۲۹

تركيب سنی جمعیت گیلان چگونه است؟

همان‌طور که می‌دانید، هرم سنی جمعیت، ترکیب سنی و جنسی جمعیت را نشان می‌دهد. از طریق گروه‌بندی‌های سنی بر روی هرم جمعیتی، می‌توان به مسائلی همچون افزایش یا کاهش موالید، امید به زندگی و مهاجرت‌ها در جمعیت یک سرزمین بی‌برد. هرم سنی جمعیت گیلان در سرشماری سال ۱۳۹۰ از ویژگی‌های زیر برخوردار است :

— کمتر شدن درصد جمعیت زیر ۱۴ سال؛ این، از نشانه‌های کاهش موالید در استان است.

— درصد عمدۀ جمعیت در گروه فعالان اقتصادی (۱۵—۶۴ سال) قرار دارند.

— روند تدریجی جمعیت استان به طرف سالخوردگی؛ کاهش موالید و مرگ و میر را می‌توان از عوامل مؤثر در پدیده سالخوردگی

جمعیت نام برد.

برای مطالعه



جدول ۶-۲- ترکیب سنی جمعیت گیلان در سال ۱۳۹۰

درصد	تعداد جمعیت	سن	گروه‌های سنی
۱۸/۶	۴۶۲۴۴۸	۱۴-۰ سال	کودکان و نوجوانان
۷۳/۳	۱۸۱۷۲۵۸	۱۵-۶۴ سال	جوانان و بزرگسالان
۸/۱	۲۰۱۱۷۵	۶۵ ساله و بیشتر	کهن‌سالان

مهاجرت

مهاجرت در گیلان به دو صورت، داخل استانی و خارج استانی، است.

جابه‌جایی داخل استانی جمعیت به دو شکل انجام می‌گیرد :

۱- جابه‌جایی جمعیت در داخل محدوده یک شهرستان

۲- جابه‌جایی جمعیت از شهرستانی به شهرستان دیگر.

شهرستان‌های ماسال، آستارا و رشت، به ترتیب بیشترین افزایش جمعیت را نسبت به شهرستان‌های دیگر در سال ۱۳۹۰

داشته‌اند که قسمت عده‌آن می‌تواند متأثر از مهاجرت به آن‌ها باشد.

مهاجران اغلب با استقرار در شهرهای استان، علل افزایش سریع جمعیت شهری و تبدیل روستاهای بزرگ به شهرهای کوچک و متوسط را فراهم می‌آورند؛ افزایش نقاط شهری از ۱۰ شهر در سال ۱۳۳۵ به ۵۱ شهر در سال ۱۳۹۰، یانگر این تغییر و تحول است.

مهاجرت خارج استانی شامل افرادی است که با هدف رسیدن به شرایط بهتر زندگی، گیلان را ترک می‌کنند یا از سایر استان‌ها

به گیلان می‌آیند. در این زمینه استان‌های تهران، زنجان، اردبیل، مازندران و قزوین اهمیت بیشتری دارند. البته استان‌های تهران،

مازندران و قزوین هم در زمینه مهاجرپذیری و هم مهاجرفترستی برای گیلان نقش زیادی دارند.

پدیده مهاجرت ممکن است آثار مفید یا زیان‌بار اجتماعی و اقتصادی به وجود آورد. آن‌چه مسلم است بیشترین مهاجرت از

گیلان توسط گروه‌های جوان انجام می‌گیرد. ادامه این فرایند در بالا بردن میانگین سنی و کاهش نرخ موالید و همچنین، افزایش نرخ

مرگ و میر در گیلان تأثیر خواهد داشت؛ در حالی که برای نقطه مهاجرپذیر موقعیت کاملاً متناسب‌داری را به وجود خواهد آورد.

فعالیت ۱۱

- به نظر شما، دلایل مهاجرت در گیلان چیست؟

- برای جلوگیری از مهاجرت روستاییان به شهر چه راه حل‌هایی پیشنهاد می‌کنید؟